

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Posnemanja vredno.

V 6. dan t. m. imela je ljubezniva prijateljica Slovanov „N. Fr. Presse“ iz Brna sledeči telegram: „In Folge der fort dauernden Agitation der Čechen stellte die Regierung an die Gemeinden die Anfrage, ob dieselben mit den bisherigen Bezirksschul-Inspectoren zufrieden seien.“

Tako telegram.

Nam se njegova vsebina zdi tako všeč, da ne bode škodovalo, ako jo razširimo v večje kroge, to posebno zavoljo tega, ker so politične in narodnostne razmere na Moravskem jako podobne našim, osobito na Kranjskem. Kajti na Moravskem gospoduje 600.000 Nemcev nad 1.400.000 Čehi, pri nas ima pa 29.000 Nemcev in nemčurjev v vseh imenitnejših deželnih zadevah prvo, a 452.000 Slovencev pa zadnjo besedo. Tu in tam so take prečudne odnošaje učinile liberalne (?) volitve v deželni zbor. Tu in tam se je prevažno šolsko nadzorstvo izročilo v roke možem, ki trobijo v nemški rog. Ker se pa niti moravski niti kranjski deželni zbor neče razpustiti, proti obema deželama velika nevarnost, da nasvetujeta dotična deželna šolska sveta našemu ministru za okrajne nadzornike zopet može svoje krvi za bodočih šest let, ker bode letošnjo jesen dozdanjim mandat potekel.

Vender je mej tema deželama velik razloček v tem, da je Moravska že dobila Slovanom prijaznega deželnega šolskega nadzornika, ter da si prizadeva, kakor je iz zgoraj navedenega telegrama razvidno, zdanji pravicoljubni cesarjevi namestnik grof Schönborn, tudi česke okraje iz rok izviti Slovanom sovražnim okr. šolskim nadzornikom: v tem, ko na Kranjskem prej kot zdaj — kakor v zasmeh našemu dobrovoljnemu deželnemu predsedniku — odločuje v šolskih rečeh jedna sama osoba s svojim ošabnim: sic volo, sic jubeo!

Ker je stvr eminentne važnosti, zaradi tega se naj nam odpusti, ako slavnej vladi za Kranjsko svetujemo, naj blagovoli posnemati v tej zadevi namestništvo moravsko, naj nemudoma tudi ona kranjskim občinskim zastopom pošlje okrožnico, da naj se izjavijo: so li z dozdanjim poslovanjem okrajnih šolskih nadzornikov zadovoljni ali ne? Kajti naša sicer nemerodajna misel je ta, ako imajo moravske občine čast, izraziti o okrajnem nadzorništvu svoje mnenje, zakaj bi se ne dalo prilike, to storiti tudi kranjskim, saj živimo vsi pod jednim cesarjem, saj nosimo mi in Moravci jednaka bremena, zakaj bi ne uživali tudi enakih pravic? In da se občine vprašajo v tej stvari za mnenje, to se nam vidi jako pametno, jako pravično in čisto liberalno, kajti ali mar nimajo one pokrivati pri ljudskem šolstvu vseh stroškov? Za izrejo njihovih otrok pa tudi nij vse jedno, kake nadzornike imajo občinske šole, ker se po istih ravnaajo navadno tudi učitelji. In pregovor pravi: vox populi, vox Dei. To se nam zdi toliko bolj umestno, ker nam je došel ravno včeraj iz novomeškega okraja dopis, v katerem se toži: „Da novomeški nemčurji skrivaj rujejo proti okr. nadzorniku g. prof. Dergancu; njega bi se baje te lepe duše silno rade znebile, ker mislijo, če bi ne

bil on nadzornik, potem bi se nemškemu „Schulvereinu“ v tem okraju gladila lože pot; tudi bi se potem vzela očetom frančiškanom šola, kakor onim v Kamniku.“ Dopisnik pristavlja: „Da, ako se to zgodi, potlej bode prepričan, da nij pravice več na svetu, ker za vsestranski narodni napredek bolj vnetega moža se ne dobi, kakor je imenovani okr. nadzornik.“

Tedaj, ako se prizadevajo odstraniti tako za služnega moža, za kojega so vnete občine in učitelji, lahko nam je uganiti, kaj nam namerava zapustiti neznosno dolgo nemčursko gospodstvo v prijazni spomin.

Brezdvomno hočejo nastaviti za bodočo šestletno dobo samo fanatične dervise svojega proroka, zvanega „Deutscher Schulverein“, da bodo zopet dolgih šest let kultivirali v slovenskih ljudskih šolah tisto znano riba = Fisch, miza = Tisch plesnivo teorijo, mestu družih koristnih nauk!

Ker mora pa vender tudi slavnej deželnej vladi kaj mar biti za duševni in materialni blagor svojih podanikov, zato se trdno nadejamo, da nas bode obvarovala pred pretečim zlom, posnemajoč čin moravskega namestništva.

Toda urno naj se kaj zgodi, kajti po toči zviniti je prepozno, to temveč, ker imamo prežalostni vzgled pri svojej dragej posestrimi, sosednej Spodnje Štajerskej, ki je zdaj in puncto: okrajno šolsko nadzorstvo toliko na bolj, da so jej graški nemški gospodje poslali za to važno mesto jednega slovanofoba več, nego za časa prejšnjega ministerstva!

Da se tudi na Kranjskem kaj jednacega ne dogodi, zatorej: videant consules!

Velika veselica v Sežani.

(Konec.)

Ob šestih prične se tombola; a vidi se mi, da mi nij treba natanko opisovati, kako so nekateri olovko grizli, ker jim še nij prišlo zaželeno čislo, kako so drugi „dolgo upali in se bali“; s kratka: privoščimo dobitnikom iz vse duše, naj jim zlatniki ido v slast!

V jako ukusno okrašenem vrtu g. Scaramange, kjer so se bili zbrali tudi vsi dostojanstveniki sežanski in drugi, mej njimi lepo število duhovnih, zapojó vbrani pevci okolo 7. zvečer Hajdribovo „Slavo Slovencem“, katera je vrlo ugajala oduševljenemu obilemu narodu. G. župan R. Mohorčič, slavnosti prvosednik, pozdravlja s čistim, gladkim, krepkim in razgovetnim govorom č. goste, ki so se od blizu in daleč sešli v tako blago in vzvišeno namero, izjasnuje in na drobno razlaga znamenitost „Narodnega Doma“ v središči Slovenije ter se na posled z lepimi besedami zahvaljuje posamičnim društvom in vsem vkupe, da so tako mnogobrojno počastili Sežano; zlasti Kraševce hvali, da so s svojim pohodom dokazali, da je naš sivi Kras, čeravno ubog, beden in oskoden, vender vedno pripravljen prinesti na slovenski žrtvenik svoj dar; za tega delj: srčni dobrodošli! in Bože vas živi! V odgovor je žarki narod ob glani ploskal, da nij bilo zvršetka, dokler ga nij govornik potolažil z drugim

pojavom. Kocijančičev „Oblaček“ se je prav dobro sponesel; gg. pevci, večinoma naredni učitelji, so bili vsak na svojem mestu; posebno mi je tu omenjati g. Gabrščka, čitalnice sež. predsednika in slavnostnega odbornika, da je mojsterski pel samospjev; hvaležno občinstvo nij hotelo prej jenjati s ploskanjem, da mu nijso radodarni slavci dali še po vrhu mazurko „plavih očij, črnih očij“.

Mej daljšim odmorom se je nekaj zgodilo, česar ne smemo prezreti: tam v kotičku je začelo nekaj šumeti, žuženje narašča in se zmirom bolj bliža, naposled odmeva liki gromu: živio Räckee, živio! G. Räckee, porojen visoko v Nemcih, se zahvali v slovanskem jeziku! — Ob igri „Kateri bo?“ ne bodem mnogo govoril; naši čitatelji so jo že pogostoma čuli in komu naj kadim? — vsem, kajti vsi so zaslužili pohvalo, saj so bili diletanti-glumci sami učitelji in gospodična učiteljica P. je znana igralka. Ozbiljen sodnik mi je nekda pravil, da se mora v vsako še tako povoljno kritiko vplesti časi kaj neugodnega; ker mu bočem biti poslušen, moram baš tu izpovedati, da posebno bolj udaljeno občinstvo nij vsega čulo, kar se je govorilo na igrališči. — Pri B. Ipavčevej „Domovini“ me natančnega kritika dolžnost veže, z nova izreči srčno hvalo vsemu zboru, posebej še razen uže imenovanega g. G. tudi g. učitelju Peliconu, ki je s svojim blagolasnim tenorjem obajal slušalce.

Po odpetji je začel ples na jasnem po „brejarijih“, po katerih se je vrtel preprost mladenič z mestno gospodično in kmetsko dekle z inteligentnim gospodičem; da si jih vprašal, jim je li bolj všeč solnce ali prijazno nebo, posuto z milijoni blestečih zvezd, izvestno bi ti odgovorili z Götthejem: Ist die Nacht das halbe Leben, und die schönste Hälfte zwar! Premnogi častilci boginje Terpsihore ter v obče vse ostalo občinstvo je dolžno najsrčnejše zahvaliti se na neobičajno izvrstnej zabavi vsemu sl. veselicinemu odboru; vrhu tega g. dr. Zerkoviču na trudu za razne priprave, nj. eks. g. generalu v Trstu, ki je s svojo blagodušnostjo odvrnil odboru velike neprijetnosti zaradi godbe, katera je pohvalno svirala v obče slovanske piéce, ter dalje g. Paximadiju na veličanstvenih umetelnih ognjih.

Telegrami so došli:

Iz Ljubljane: Živeli sežanski zidarji „Narodnega Doma“! Levec, Munda, Senekovič.

Z Rakeka: Sežana, po lici si prva slovenska vas, bodi zatorej tudi prva po duhu, dejanskim domoljubjem in slovenskim napredkom izrejjaj nam le trdne značaje in poštenjake! Živela boljša vseslovenska prihodnost!

Gruntar, Resman.

Iz Šmarja na Štorskem: Vsi narodnjaki rogatski, trojica na meji hrvatskej pri Sotli kličemo: živeli! pospešujmo „viribus unitis“ našo reč!

Rogatski narodnjaki na izletu v Šmarji.

Kar neopisno gladi človeka in zaradi česar se mu smeje srce v prsih, je pohvalen običaj, kako po domače se vede in uljudno pogovarja naš mlajši uradnik v novejšem času z ubogim, preprostim

kmetom; veseliti mora vsacega izobraženega moža, da se je denes vsaj nekoliko izgubila ona neprestano osorna „deutsche amtsmiene“, ki se je samo vsako prestopno leto jedenkrat skrivaj zarežala; da imamo za hrbtom ón nesrečen čas, ko neslan in oduren uradnik nij žugnil s teboj ni besedice razen tega, kar mu je strog zakon veleval.

Nadejem se, da je sijajna veselica pomnožila uže nabrano svoto v blaginjo „Narodnega Domu“ za nekoliko stotakov!

V „odhodnjo“ je vzprijel še širokousten in neotesan železnični vodec (conducteur) zaslužen plačilo na sezanskem kolodvoru; naj ga to spameti, — če nij premetežen! S. D.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. avgusta.

Grško-orijentalški cerkveni shod v Černovicah ima denes zadnjo svojo sejo. Predvčeranjim določili so pravila kongresova in tako v 30 paragrafi uravnali pravice, da sme kongres samostojno upravljati in vrejevati zadeve grško-orijentalške nadškofije v Bukovini v smislu člena XV. dr. osnovnega zakona. Statut ima te-le oddelke: I. O cerkvenem kongresu v obče. II. O članovih kongresa (48 članov, 24 duhovskega, 24 posvetnega stanu). III. Kdo da cerkveni zbor skliče in kdaj (nadškof z dovoljenjem cesarjevim vsako leto jedenkrat), kako da se ustroji? IV. O delokrogu cerkvenega shoda. V. Poslovni red.

Lvovska pravda proti Rusinom daje poljskim listom priliko govoriti o razmerah mej Poljaki in Rusini. „Gazeta Narodowa“ polemizuje s poljskim, v Poznani izhajajočim, listom in z jednim českim, ker sta dajala Poljakom v Galiciji dobre sovete, in pri tej priliki piše „Gaz. Nar.“ takole: „Nam nij nič do tega, da bi se Rusini popoljšali in sicer s silo od naše strani. Mi želimo, da so Rusini z nami jeden političen narod, a ne da bi popoljšali se v etnografskem smislu. Mi tudi ne moremo popoljšati naroda, ki prebiva od Tatre do Dona. Tisto, kar bi mi popoljšali, otrslo bi se o prvej priliki poljskega oblačila in morda celo na nas poklicali bi nesrečo. Kakor nas boli, da se trudijo Prusi raznaroditi Veliko Poljsko, za to tudi nečemo, da bi raznarodili se naši rojaki in sosedje; le toliko bi radi dosegli, da bi Rusini postali celi in popolni Rusini“ (to je: da bi se ne dali voditi od veliko-ruskih vplivov) ... Ravno tako jasno in v tem smislu izrazili so se vsi večji poljski listi o tej stvari. — Konečno povedali so svojo misel o tem procesu tudi ruski časopisi. In lahko je tudi tukaj zapaziti znani dve stranki, ki vladata v Rusiji javno mnenje. Tukaj zahodno-evropska, liberalna, Poljakom prijazna in prizanesljiva; — tamkaj narodno-konservativna ali tudi reakcionarna, več ali menj sovražna Poljakom: tako označiti je kratko glavna dva politična tabora na Ruskem. Mimo neprijaznih sodeb šovinističnih listov priobčujemo tukaj le misli „Golosa“, ki zmerno in razumno, kot vselej tudi v tej zadevi piše tako-le: „Po izidu rusinske pravde mogli bi ruski šovinisti prepričani biti, da te pravde nij zapisavati in podtikavati „poljskim intrigam“ sploh. Da so poljski porotniki oprostili zatožene veleizdajstva, to pač pomeni, da zagrizenost in jeza nijsta v poljskem narodu doma, o katerih vedó pripovedovati v jedno mer neprijatelji Poljakov. Razsodba kaže, da zamore Poljakova vest Rusa soditi po pravici in se ne dá slepiti po poljske strasti in narodnej sovražnosti. Po poročilu našega Lvovskega dopisnika soditi, pokazali nijso le Rusini, temveč tudi Poljaki živo svoje veselje ob pravde takem izidu. Ta pravda zamore imeti zdrave nasledke. Dobro seme je s tem sejano, kali prijateljstva in sporazumljenja gojijo naj se od obeh strani skrbno. Ravno v Galiciji so tista nevtralna tla, kjer zamore dobro obnesti se to sporazumljenje. Spoznanje dozdanih pogreškov obudi naj sklep, da se v Galiciji položi temelj za prihodnjo rusko-poljsko stranko, katerej glasilke in vodilo bodi: Jednopravnost za Poljake in Ruse povsodi, kjer koli vkupe prebivajo.“

„Budapester Correspondenz“ poroča: Minister za komunikacije **Ordody** je odstopil in vsled tega tudi državni tajnik Hieronymi.

Vnanje države.

Srbske opozicije radikalna stranka sklicala je za predvčerajšnji dan shod političnih svojih somišljenikov, katerih zbralo se je 300, in sicer v Kragujevacu. Predsednikom bil je voljen Pašić, namestniki pa Ranko, Tajšič in Ratič. Bali so se

neredov, a zgodilo se nij nič. Sploh pa so taki politični shodi na Srbskem nekaj novega.

V predvčerajšnji seji **angleške** spodnje zbornice zavrgli so prvi amendent zgornje zbornice k zakonu o zastalih zakupninah z 293 glasovi proti 143, a odobrili drugi po Gladstonu predlagani dostavek. S tem postavila se je spodnja zbornica odločno na vladino stran in zdaj sta si torej navskriž obe zbornici. Ako se gornja zbornica ne uda, predlagal bo kabinet nove përe in dal javno razglasiti, da je gornja zbornica zavrgla liberalen zakon.

Iz Londona se poroča, da je mej **irskimi** constables, to so policijski in sodnijski sluge, nastala velika agitacija, ki daje angleški vladi veliko misliti in opraviti. „Constables“ iz mnogih grofij shajajo se na zborih, nečejo služiti in delati, se upirajo proti svojim višjim in se sploh vedejo tako, da je nadzornik nadzornik vzklikniti: „To je, glejte, puntanje pri belem dnevi!“ „Constables“ zahtevajo, da se jim poviša plača in zljajša delo, ker imajo itak težavno in zelo nevarno službo.

Sueški kanal hote Angleži popolnem dobiti v svojo oblast. Tako vsaj čita se po njihovih listih, ki so se hudo razsrdili, da je italijanski poslanec grof Corti stavil predlog v konferenci, naj bi se postavil kanal pod mejnarodno varstvo. Vse kaže nekako, da se angleška vlada v resnici polastiti misli sueškega kanala. Do zdaj so v Londonu mislili, da prav za prav Bismark nasprotuje Angležem glede kanala. Zdaj pa se vladni nemški listi glasé, kakor da bi se bila nemška politika odtegnila temu vprašanju, in kakor da bi tudi sueški kanal ne bil za Nemčijo toliko vreden, kolikor „kosti kakega pomerskega musketirja“.

O **Egiptu**: Nevarnost, da se Angleška in Turčija sprimiti, 48 ur sem nij več tako velika. Said paša zagotovil je vtorek v konferenčni seji, da se Porta uda v vse pogoje vzajemne note s 15. julija, a ob enem je tudi povedal, da pismo, ki Arabi pašo razgláša upornikom, je uže sestavljeno in se kakor denes predloži v prevodu pred poslanca v Carigradu. Denašnja seja je najbrž zadnja, kajti po tem se pretrga zborovanje konference. Prav za prav nijma tudi konferenca opraviti kaj. Glede posredovanja se jej nij treba več ubijati, kajti od zdaj za naprej sporazumevali se bosta Turška in Angleška sami brez konference. V tem oziru je torej s konfere co pri kraji, in skoraj da tudi z vso Evropo. Ali pa ide Turek v Egipt, to se niti denes ne more za gotovo trditi. Dva turška brodova s 3000 možmi sta uže pred Kreto in denes ima odpotovati Derviš paša s svojo komisijo. Ali k tem poročilom pristavlja se izrecno, da bodo čakali v Carigradu na zadnje domenske z Angleško. Morda najdejo denes v konferenci tisti „kit“, ki bi zvezal obe ti državi. To, kar sta Gladstone in Dilke povedala zadnjič v spodnji zbornici, to je nekako previdno in pomirljivo. Kar pa poročajo angleški listi, s kakšnimi pogoji le sprejme Angleška Turčijo v sodelovanje, tega skoraj oij verjeti. Kajti če sultan tako pogoje odobri, odstopa ob enem Angliji svoje vrhovno gospodstvo nad Egiptom. K temu pa druge vlasti ne bodo držale križem rok. Italija je uže zakazala svojemu zastopniku v Carigradu, da ima protestirati proti Angliji, ako hoče s trdimi svojimi pogoji odstraniti in ostrašiti turško posredovanje ter tako smešiti sklepe konferenčne. Ako Italija ostane pri svojih protestih, oglasijo se tudi druge vlasti, da mora Anglija nehati norčevati se iz Turka. Tako prišlo bi do mešanega posredovanja in nevarnost, da se Anglija in Turčija sprimeta, ne bila bi tako velika, kakor smo omenili s početka. Ali še zmrarj pridejo lahko nove zapreke in trmoglavost angleška zamore biti bolj vztrajna od pregovarjanja in pretenja s strani družih vlastij. Gladstone ima turško državo konci očesa in rajši denes nego jutri bi jo ugonobil; angleška politika sploh meri na to, da egiptovsko solnce ne obsije turških bajonetov: za tega delj je še vedno prvo vprašanje, ali sploh pride do turško-angleškega posredovanja v Egiptu, po tem pa poglavitna stvar, ali bosta Turek in Anglež dobro vozila vkupe po Nilovej deželi, vklenena v jeden jarem po sili? — Iz Aleksandrije poročajo, da Angleži začno v večjej meri delati proti Arabijevim četam tedaj, kadar pride prvi poveljnik general Wolseley, tedaj denes v četrtek. S tem generalom dojde tudi še 4000 mož, ki bodo torej pomnožili angleško vojsko pred Aleksandrijo in Ramlehom, broječo 5200 mož, znatno. Najbrž bodo začeli streljati na Abukir in Rosette, da si razširijo operacijski krog. — Kedive dal je egiptovskemu narodu razglasiti pismo, v katerem pravi, da je Arabi paša s svojimi intrigami zadolžil prvo klanje v Aleksandriji; za to, ker nij poslušal sultanovih ukazov, jeli so Angleži streljati na Aleksandrijo; Arabi je ropal in Aleksandrijo zažgal, in za to razglasili so ga puntarjem in vsak, kdor njega uboga, kaznovan bo ostro. Zdaj je prvi krat, da kedive govori tako možko.

Dopisi.

Iz Komna na Krasu 7. avgusta. [Izv. dop.] Da v zadnjem desetletji naš narod v zavedanju svoje narodnosti rapidno napreduje, ne bo mi nikdo zanikaval, posebno v tem letu, ko se je ideja porodila, da naš mili narod potrebuje v središči cele Slovenije, v belej Ljubljani, tudi središnega poslopja — „Narodnega Doma“. Nek česki list je sicer nasprotnega mnenja in zanikava oportunist časa k temu podjetju, ter omenja, da bi se uže v ta namen zbrani doneski na prid ljudskim šolam v Istri in sploh na Primorskem, Štajerskem, Koroškem in v vseh krajih, kjer nam nemčurstva ali pa tudi Irredente nevarnost preti, bolje vporabilo. Nijsem sicer kompetenten v tej stvari, a vender naj mi bo dovoljeno izreči svoje privatno mnenje javno ter naglašati, da omenjeni list nas nekam prepesimistično sodi in čudom se čudim, kako sta mogli „Edinost“ in „Soča“ omenjeni članek reproducirati in odobriti. Predolgo bi bilo to natenko dokazovati, omenim zatoj samo to: kaj bi pomagalo tužnej Istri n. pr. 1000 gld., kaj Koroškej 2000 gld. itd. v prid ljudske šoli? Prav malo, da ne rečem nič; denar bi bil tako razbrčan in Slovenci bi ne bili nič na boljem. Da se naše narodno stanje zboljša, imajo vlada in tudi ordinarijati sveti poklic in tudi sveto dožnost. Naj pošiljajo ordinarijati pošteno-narodne duhovne, naj nam ne vriva vlada tujih jezikov v naše šole, naj pošilja za narodno stvar vnete učitelje v vse nevarnostim razpostavljene slovenske občine — potem, gospoda, smo na trdnih nogah — potem rešena je slovenska stvar. Vidi se uže iz tega, kako je vse slovenstvo navdušeno za stavbo „Narodnega Doma“, ker po vsem slovenskem svetu se — še celo male vasi — vsakih sredstev poslužuje, samo da bi vsak Slovenec priložnost imel, svoj obolus za to velikansko podjetje na oltar ljubljene domovine položiti. Da tudi mi Kraševci nijsmo v tem zaostali, nam je dokaz velikanska veselica v Sežani 6. avgusta, kakeršne naš sivi Kras še nij in morda tudi ne bo videl. Natančen popis te veselice ne pričakujte iz mojega peresa — prepuščam to spretnejšemu — samo omeniti moram, da govor g. župana Mohorčič-a je zelo navdušil vse častite poslušalce, in kdor ga je čul, pritrdil mi bode, da je — v resnici g. župan, kakor tudi njegovi odborniki, národen v pravem pomenu, ter Sežana se lahko s svojim občinskim zborom ponaša.

Štanjel imel je, kakor znano, tudi prav prijetno in nedolžno narodno veselico v ta namen, v kateri se je še precejšnja svota nabrala za „Narodni Dom“.

Kaj pa najobljudenejši Komen, središče vsega Krasa, dela? Počiva —. In nij čuda, saj je potreben počitka, če je res, kar nam „S.“-in dopisnik v zadnji števi poroča. Če „nekateri starejšine več spolnujejo, nego jim božja zapoved velevala (risum teneatis!) če bližnjega bolj nego samih sebe ljubijo (!!), če so uže toliko žrtvovali za gmotno stanje srenje (!), da so na lastnem premoženju zeló poškodovani, če so tem možem težnje srenje na srci pri-raščene (!)“, — ha — kdo bi bil tako trdosrčen, ki bi takim možem po tolikšnem za srenjo požrtovalnem dejanju in prevelikem vpehanju ljubezni do bližnjega ne privoščil sladkega počitka vsaj še par desetletij! V tem času pa se morda vresniči (!?) telegrafična postaja tu v Komnu in takrat priredili bomo velikansko veselico, kakeršne še dozdaj Slovenija ne pozna, ter goste iz najdaljših krajev naše slovenske domovine kar po „drotu“ privlekli semkaj.

Kdo bi bil oni „liki meteor“ v komenskem starejšinstvu, o katerem poroča dopisnik „Soči“, ki se s svojimi „švicarskimi hišami“ ponaša, — mislim, da še sam g. župan ga ne pozna, dasiravno izrecno govori o „starejšini“. — e —

Iz Mozirja 9. avgusta. [Izv. dop.] Dopis iz Mozirja od dne 1. avgusta v „Slovenskem Narodu“ treščil je kakor bomba — pardon petarda mej gorenje-savinjsko nemškutarsko trojico. Gospod Reibenschuh kar minute nij moral biti pri miru, tako mu je ta pušica razburila živce. Koj po šoli hiti z velikanskimi koraki na Rečico „šnopsfabri-

kantu" in sotrpjencu Tischlerju oznanovat žalostno novico. Ta postaja kar zelen od jeze; vendar bi pa slišal rad čitati (on namreč v čitanju nij poseben virtuozi) cel dopis. Pošlje torej hitro deklo k gospodu Turnšku, „naj bi dali tisti „Narod“, ko so gospod v njem“.

A g. Turnšek, zelo usmiljen človek, boječ se, da mu ne bi jeza škodovala, neče posoditi „Naroda“ in ker ga tudi drugje nij moči „sfehtati“, pelje se naravnost v Celje čitat „Slov. Narod“, ter svoje gorje potožit „Generalstabschefu“, dr. Glant-chniggu.

G. Reibenschuh, ki pa ne more spati celo noč, poda se drugi dan v Šoštanj, iskat sočutne dušice, kojeh bi s tugo preobloženo srce nekoliko izpraznil. In sreča bila mu je mila, našel je prijatelja, kateri mu je radovoljno pomagal po krčmah jezo svojo topiti v šoštanjskem „žvižgovci“.

Tretji „slavne“ te trojice gospod plemeniti Hren (da se plemenitost priprostega imena Hren bolje sliši, treba črko r posebno krepko zahrčati) obnašal se je uže bolj viteško, kakor se za tako plemenito osobo spodobi. Zažugal je samo z neravno krepko svojo pestjo tistemu dr. Cekru, ki je neki pisal dopis iz Mozirja, da mu bode uže pokazal, kadar skupaj prideta.

To so torej učinki „sitnega“ onega dopisa. Pa kakor uže star pregovor pravi, nij nesreče, da bi se kaj koristnega zraven ne pripetilo, tako je tudi omenjeni dopis imel svoj dober vspeh. Ravno denes naznanja mi namreč prijatelj iz Slovenjega Gradca, da so se vsi nekdanji „Geschäfts-freundi“ Reibenschuhovi sporazumeli, da hočejo vse zaostale zaveze njegove nemškemu „Schulvereinu“ darovati! Imenovanje Reibenschuhovo blagajnikom bil je torej pravi „Geniestreich“ urednika slovenskega „Bauern-fängerja“!

Za znatno svoto bil bi torej „Schulverein“ prikrajšan, ako bi dr. Ceker ne bil v „Slov. Nar.“ svetu oznanil, da je Reibenschuh njegov blagajnik. Potlej naj mi pa kdo pride in reče, da je „Slov. Narod“ „Schulvereinov“ protivnik!

Od Spodnje Savinje 8. avgusta. [Izv. dop.] Kakor je čitateljem „Slov. Naroda“ znano, je deželni zbor štajerski v seji od 1. julija t. l. sklenil, da se od občine Sv. Krištofa pri Laškem Trgu velik kos odcepi in pridruži k trgu.

Naj mi bode dovoljeno ta sklep nekoliko osve-titi in pokazati, na kakšen način naši nasprotniki delajo, da slabijo naše narodno stanje. Po deželnej postavi od 2. majnika 1864. morajo biti vsi pri razdeljenji katere koli občine vsi merodajni fak-torji t. j. občina, okrajni zastop in deželni odbor s tem zadovoljni; na to postavo se pa v tem slučaju nij gledalo, kajti, kaj je našim nasprotnikom mar, če se nam krivica godi in tudi postavu pre-lo mi, če le sami dosežejo svoj namen? Občina Sv. Krištof je bila proti razkosanju in tudi nekateri ti-stih posestnikov, ki bi po razcepljenju spadali k trgu, nijso bili s tem zadovoljni, ker bi potem morali pla-čevati večje priklade. Sklep deželnega zbora od dne 1. julija t. l. je tedaj protipostaven.

Kakor iz gotovega vira čujem, je tudi jako majhna večina — 2 ali 3 glasovi — za razkosanje glasovala; obžalovati se mora, da se nij glasovalo po imenih, zvedelo bi se potem, kateri poslanci se postav ne drže.

Glavni govornik za razkosanje bil je famozni celjski župan dr. Nekermann, pa kakšne uzroke je navajal?

Občina Sv. Krištof se mora razdeliti in s tem zmanjšati in oslabiti, ker ona je slovenska občina, ki slovenski uraduje, župan njen narodnjak: to je tedaj uzrok, da se občini jeden del odtrga in ta del pridruži Laškemu Trgu, čegar prebivalci so Nemci (!?), kakor celjski poslanec trdi.

Če se pa v štajerskem dež. zboru kaj o slo-venščini govori, so tudi najliberalnejši poslanci za silo, ker Nemec ne bode nikdar pravičen Slovencu. Zastonj upiral se je v deželnem zboru nasvetova-nej postavi poslanec dr. Dominkuš, jasno je doka-zal, da razcepljenje škoduje interesom občine Sv. Krištofa, ker se ravno najbogatejši srenjčani odce-pijo in to proti volji občine in posameznih; nobe-

den veljaven uzrok se za razcepljenje nij mogel na-vesti, ker ga tudi nij; postava samo namerava ob-čino Sv. Krištof oslabiti in Laški Trg obogatiti. Dr. Dominkuš je na dalje dokazal, da po tej silnej am-putaciji občina Sv. Krištof ne bode več mogla ži-veti, ker bi jej nad 300 gld. priklad odpadlo in bi se tudi občinske šole ne mogle več tako vzdr-ževati, kakor do zdaj. Vse nij nič pomagalo.

Tudi poslanec Herman, kot deželni odbornik, je razkazal, da od kar občina obstoji, se nij nikdar katera pritožba proti občini čula, občina je zmiraj zvesto spolnovala svoje dolžnosti; odbijal je gosp. Herman tudi napade barona Washingtona, češ, da je policija preslaba.

Vse nij nič pomagalo; večina dež. zbora je postavil pritrčila, in če se ta postavu tudi sankci-onira, bi se ne samo občini Sv. Krištofa, ampak Slo-vencem sploh godila velika krivica.

Upamo tedaj, da ministerstvo ne bode postavu v najvišjo sankcijo predložilo, in to tem manj, ker občina v razkosanje nij privolila, in je tedaj ves načrt postavu protipostaven.

Veljavnim našim možem na Dunaji pa naj bode milo na srce položeno, da to nesrečno postavu še v zadnjem trenutku odpravijo. K temu pomozi Bog! —

Domače stvari.

— (Za Jurčičevo slavnost) se je z da-našnjo pošto razposlalo večje število vabilnih pla-katov na razne znane domoljube po Dolenjskem. Vse te gospode uljudno prosimo, naj vsak v svojem kraju skrbi, da se ta narodna slavnost primerno raz-znani s tem, da se plakati nabijejo po raznih trgih, shajališčih in gostilnah.

— (Jurčičeva slavnost.) Gospodje, ki so se uže naročili ter plačali obed, dobe svoje iz-kaznice na dan svečanosti v Zatičini, ker ne kaže razpošiljati jih po pošti.

— (Gospod S. Gregorčič) priredil je od svoje izvrstne v „Ljubljanskem Zvonu“ natisnene „Obrambe“ poseben natis, čisti dohodek te broš-urice (ki stane 20 krajc.) pa namenil „Narodnemu Domu“.

— (Iz Celja) se nam piše 9. t. m.: V pone-deljek 7. avgusta so uže znanega prusaka W. Ihne-ta iz Hrastnika zopet dejali v preiskovalni zapor, iz katerega se je bil še le pred par meseci rešil. Po zimi je namreč Ihne zaradi požiganja bil 7 tednov v pre-iskovalnem zaporu, pa ker mu nijso mogli nič doka-zati, so ga zopet izpustili. Zdaj so pa Ihne-ta zaradi tatvine in goljufije zaprli; izneveril je svojemu prej-šnjemu šefu g. Sargu veliko svoto, govori se od več tisoči, in je baje Ihne tudi pomagače imel, ki tukaj v Celji stanujejo in veliko ulogo igrajo. Kakor naglo kaj več zvem, Vam poročam.

— (Iz Laškega Trga) se nam piše 9. t. m.: Več tukajšnjih tržanov bilo je od okrajne sodnije celjske na zapor in globo obsojenih, ker so prete-pavali po nedolžnem kmetske fante. Jednega fanta so celo dejali v zapor, ga tam „pririnkali“ in hudo pretepali, vsaj tako fant govori, ki je čisto obžuljen. Lepi sad hvalisane kulture nemških Laščanov!

— (Novi tisočaki,) ki pridejo v 1. dan septembra v promet, so za tretjino večji, nego novi stotaki, pa tudi modre barve, ter okrašeni z novimi lepimi podobami in emblemi. Sicer pa bode, komur tak papir zahaja v roke, lahko vse sam pogledal bolj natančno, nego bi mi mogli opisati.

— (Vabilo) k veselici, katero napravi „na-rodna čitalnica gornjegradska, dne 20. avgusta t. l. v spomin rojstnega dne našega presvetlega cesarja Franja Josipa I. Spored: 1. Govor. 2. Zajc: „U boj“, možki zbor. 3. Igra: „Nemški ne znajo“, spisal Ale-ševce. 4. Glas domovinski. 5. Danici. 6. Tombola. 7. Ples. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstop-nina prostovoljna. — Čisti dohodki so namenjeni „Narodnemu Domu“ v Ljubljani.

— (Razpisane službe:) Pri c. kr. finanč-nem ravnateljstvu začasna služba finančnega konci-pista v X. razredu. Prošnje do 4. septembra t. l.

— Učiteljska služba na jednorazrednici v Kresnicah. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 20. t. m.

— V kampaškem okraji: Služba učitelja na jedno-razrednici v Zalogu s 406 gld. na leto in stanova-njem, in učiteljske službe na jednorazrednicah v Dol-skem, Ihanu in v Krašnji z letno plačo po 450 gld. in stanovanjem. Prošnje do 15. septembra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Aleksandrija 10. avgusta. V Kajiri vse mirno. Na razkrižji železnic v Nefiši je nastavljenih 2000 mož s štirimi kanoni.

London 10. avgusta. Pri včerajšnjem banketu v Mansionhouse naznanil je Childers, da se bodo počenši od jutrnjega dne vsaki dan izkrcavali vojaki v Aleksandriji. Gladstone je rekel: Mi hočemo narod Egipčanov opro-stiti zatiranja, mi želimo Egipet svoboden in srečen.

London 10. avgusta. „Daily News“ poročajo, da bode Calice v denašnji seji pred-lagal, naj se konferenca razide na nedoločen čas.

Carigrad 10. avgusta. „Times“ poro-čajo: Proklamacija sultanova ožigosa egiptov-ske vojne poveljnike kot puntarje in zločince in naglašja prijazne razmere z Angleško in iz-javlja, da je namen Porte, podpirati avtoriteto kediva. Porta namerava jutri prvi oddelek tur-ških vojakov, kacijh 600 mož, odposlati v Egipet.

Praga 10. avgusta. „Pokrok“ in „Po-litik“ priobčujeta markantne izjave Rieger-ja proti napadom „Narodnih Lystov“, katerih glavna misel je ta: „Ostanem pri tem, kar sem rekel: Želeti je, da vsak razumnik — ne pa vsakdo brez razločka — nemški zna, da more poleg družih literatur zajemati tudi iz močnega vrelca nemške literature“.

Bukurešt 10. avgusta. Včeraj popo-ludne izročili so v ministerskem zboru vsi mi-nistri svojo ostavko ministerskemu predsedniku.

Vabilo

narodnej slavnosti,

katera se bode v spomin pokojnega slovenskega pesnika in pisatelja

JOSIPA JURČIČA

15. avgusta 1882. l. vršila na Muljavi in v Zatičini.

PROGRAM:

- I. Slavnostni gostje, pevski zbor ljubljanske čit-alnice, „Sokol“ in mestna godba se zberó v Ljubljani na cesarja Jožefa trgu pred staro hranilnico, od koder se točno ob 1/2 5. uri zjutraj za Gradom odpeljejo na dolensko cesto.
- II. V Šmarji se Ljubljancem pridruži šmárij-sko gasilno društvo s svojim načelnikom g. županom V. Ogorélcem.
- III. Ob 1/2 7. uri zjítrek pri g. županu Fr. Ko-ščaku na Gresupljem.
- IV. Točno ob 1/2 8. uri odhod po novej cesti čez Krko na Muljavo
- V. Slavnost na Muljavi:

1. Ob 10. uri vélika péta maša, katero služi s pomočjo domačih gg. duhovnikov ces. kr. profesor in alojzijeviški vodja g. T. Zupan.

Pri maši poje pevski zbor ljubljan-ske čitalnice.

2. Odkritje spominske plošče na Jurčičevem domu.

Slavnostni govor govori g. notar Janko Kersnik.

Pevci po govoru zapojó Jenkovo „Molitev“.

- VI. Po svečanosti odhod v Zatičino, kjer bode obed ob 1. uri. Po obedu narodna vese-lica, pri katerej pojó pevci, telovadi „Sokol“ ter gode godba 18 mož.
- VII. Ob 6. uri odhod v Višnjo Goro.

Pod mestom stopi vse društvo z voz ter gre peš z godbo in petjem skozi mesto.

- VIII. Zvečer mal počitek pri Koščaku na Gresupljem. Opomnja. Ob neugodnem vremenu odkrije se spo-minska plošča brez posebne slovesnosti.

K obilnej udeležbi vabi podpisani odbor vse domoljube in vsa narodna društva.

Želeti je, da bi se narodna društva udeležila slavnosti in corpore s svojimi zastavami, ali pa da bi poslala vsaj svoje deputacije.

V Ljubljani, v 8. dan avgusta 1882.

Slavnostni odbor.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnej bolnici.

4. avgusta: Meta Jager, dnarica, 70 let, za drisko.
— Ana Stare, dnarica, 66 let, za želodčnim rakom.

Dunajska borza

dné 10. avgusta.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77 gld.	—	kr
Srebrna renta	77	70	"
Zlata renta	95	60	"
1860 državno posojilo	130	25	"
Akcije narodne banke	825	—	"
Kreditne akcije	318	—	"
London	119	75	"
Srebro	—	—	"
Napol.	9	50	"
C. kr. cekini	5	65	"
Državne marke	58	50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120	"
Državne srečke iz l. 1864	100	75	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	70	"
Ogrska zlata renta 6%	119	80	"
" 4%	88	60	"
" papirna renta 5%	87	25	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—	"
Kreditne srečke	100 gld.	178	50
Rudolfove srečke	10	20	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	122	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	25	"

Zahvala.

Za mnogobrojno sočutje v času bolezni in smrti naše nepozabljive hčere, oziroma sestre

Viktorije Uršič,

izrekamo vsem, ki so jo k večnemu počitku spremili, posebno pa častitim darovateljem in darovalcem prekrasnih vencev, kakor tudi gg. pevcev in nosilcem itd., najtoplejšo zahvalo.

Vipava, 9. avgusta 1882.

(512)

Žalujoči ostali.

Št. 1390.

(514—1)

Naznanilo.

Zarad snaženja prostorov ostane kranjska deželna blagajnica od 16. do vštete 19. avgusta t. l. za strankin promet zaprta.

Od deželne blagajnice kranjske,

v Ljubljani, 9. avgusta 1882.

Hiša na prodaj.

V Ljubljani na spodnjih Poljanah poleg živino zdravnišnice se proda iz proste roke hiša št. 48, s poleg ležečim vrtom in poljem po nizkej ceni. Natančneje se zve pri posestnici v istej hiši. (502—3)

Le petdeset novcev

velja jeden loz velike

50

tržaške razstavine loterije.

novcev

LOZI

velike

tržaške

razstavine

loterije.

Ti lozi dobivajo se v vseh megalnicah, pri blagajnicah železnih, pri porobnih postaj, c. kr. poštah uradih in tobakarnah, loterijskih kolekturah in družih prodajalnicah avstr.-oger. monarhije.

Obširna ta loterija ima

1 glav. dob. 50.000 gld. v gotov.

1 " " 20.000 " " "

1 " " 10.000 " " "

dalje še družih velikih dobitkov, vrednih po 10.000, 5000, 3000, 1000, 500, 300, 200, 100, 50 in 25;

vseh vkup tisoč odličnih dobitkov vrednih

goldinarjev 213.500 goldinarjev,

Tudi še mnogo družih jako dragocenih dobitkov, taci stvari, ki so izpostavljene in so jih darovali razstavljalci.

Kdor hoče razprodajati, obrne naj se takoj do loterijskega oddelka tržaške razstave, 2. Piazza Grande, v Trstu.

Kdor si naroči posamične loze, dojeni 15 nov. za poštarino. (513—1)

Lozi dobivajo se v Ljubljani pri sl. kranjske eskomptnej banki, Jan. E. Bučarjevih naslednikih, Edv. Mahru in J. C. Luckmannu.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

! Najnovejšo spričalo. !

Vaše blagorodje!

Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim vspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštenu povzetju

lekarna „pri samorogu“,

v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Tinctura Rhei composita vulgo

Franz-ova esenca.

1 steklenica 10 novcev a. v.

Ta tinktura narejena je iz rož, in je zato tako priljubljena, ker je ozdravila že mnogo tisoč ljudi, kar se vidi iz pohvalnih pisem, ki jih izdelovatelji dobiva.

To zdravilo pomaga pri boleznih v želodcu in v trebuhu, ozdravi krč in ščipanje v črevesu, prehodno in trdno mrzlico, zapreje, hemoroidje, zlatenico, glavobol itd. ter je najboljše zdravilo za otroke zopet gliste. (451—5)

Naročila se proti poštenu povzetju točno izvršujejo.

C. in kr. najvišje priznanje.

Zdravilišče Gleichenberg

Zlata kolajna Pariz 1878.

na Štajerskem.

Jedno vozno uro od postaje Feldbach ogrske zahodne železnice.

Začetek sezone dné 1. maja.

Začetek grozdnega zdravljenja začetek septembra.

Alkalično-muriatne in železne kislíce, kozje mleko, inhalacije z mlekom, smrekovimi bocki in studenčasto slanico, ogljeno-kisla kopelji, jeklene kopelji, kopelji v sladkej vodi, kopelji od smrekovih bock, mrlja polna kopelj za zdravljenje z mrzlo vodo.

Johannisbrunnen pri Gleichenbergu.

Najvrstnejša in najzdravejša hladilna pijača: ker ima veliko proste ogljene kislíce, pospešuje prebavljenje v ledi tega, ker ima dosti dvojno ogljeno-kislega natrona in domače soli in njima apnenskih zvez, obtežujočih želodec, zato se Johannisbrunnen posebno priporoča pri boleznih v želodcu in mehurju.

Dobiva se v vseh večjih trgovinah z mineralno vodo. (212—10)

Zaloga v Ljubljani pri Petru Lassniku.

Vprašanja in naročila voz, stanovanj in rudnic pri ravnateljstvu vodnjaka pri Gleichenbergu.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armic.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsakdo izvrstno uro.

Velikanska

razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v vsej Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarn jako dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zvane Washingtonske žepne ure so najboljše ure vsega sveta, koje so izredno elegantno gravirane in giljoširane ter so ameriškega sist. ma.

Vse ure so natanko repasirane ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokaz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem do žnost javno, da vsako nepristojno uro nazaj vzamemo in z drugo zamenjamo.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katere se pri kozici navijajo brez ključa, s kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično pozlačene, z verižico, medaljonom itd., preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 8.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenutke in kristalnim ploščnatim steklom, natančno na sekunde repasirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov ur na valje (cylinder-uh) v giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščnatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino repasirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov ur na sidro (anker-uh) od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, tekočih na 15 rubinih, razen tega tudi električnim potem pozlačene, fino regulirane. Vsaka taka ura stala je preje gl. 27, zdaj pa samo gl. 11.40.

650 komadov ur za dame od pravega 13lotnega srebra, odobrenega od c. kr. denarnega urada, tekočih na 8 rubinih, elegantno in najfinerje pozlačene, pridjana je tudi benecijanska vrtna verižica; preje je stal jeden komad gl. 28, zdaj pa samo gl. 15.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrenega od c. kr. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek repasirane, s kolesjem od niklja, tako da nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri dá se zastojni tudi jedna urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje gl. 35, zdaj pa neverjetno samo gl. 8.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gopé, preje gl. 100 zdaj gl. 40.

650 komadov ur za stene v finem email-okviru in z bilom, repasirane; preje komad gl. 6, zdaj samo gl. 2.75.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le gl. 4.80.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendel-uhren) priloži naj se tudi mala svota.

Naslov:

Uhren-Ausverkauf

der

Uhrenfabrik Fromm, Wien, Rothenthurmstrasse Nr. 9, Parterre. (500—2)

„JANUS“

vzajemna zavarovalnica za življenje na Dunaji.

Ustanovljena 1839.

Stanje konec 1881. leta:

Zavarovan kapital v 25,151 polica	Izplačan za l. 1881 gld. 403.943
Rezervni fond gld. 28,000.000	Izplačan iz za ustanovljenja čez „ 7,000.000
Cisti dobiček (100%) 5,188.159	Dobiček za l. 1881 158.190

22% letne premije. V zadnjih 10 letih povrnilo se je po čez 20% premije.

Za naročila priporoča se

glavna agentura za Kranjsko v Ljubljani, Mestni trg 14, II. nadstropje.

(478—4)

B. Zegner.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.